

Uchwała Nr XXXV/318/2014  
Rady Powiatu Krośnieńskiego  
z dnia 27 marca 2014 roku

w sprawie nie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z radnym powiatu Januszem Marciniakiem

Na podstawie art. 22 ust.2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U z 2013 r., poz.595 ze zm.) uchwała się, co następuje :

§ 1. Rada Powiatu Krośnieńskiego nie wyraża zgody na rozwiązanie umowy o pracę z radnym powiatu Januszem Marciniakiem zatrudnionym na stanowisku Dyrektora Lubuskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Zielonej Górze uznając argumentację zawartą we wniosku pracodawcy za nieuzasadnioną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu, zobowiązując go do przesłania niniejszej uchwały Marszałkowi Województwa Lubuskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

  
PRZEWODNICZĄCY  
Rady Powiatu Krośnieńskiego  
Jarosław Kowalski

Załącznik do Uchwały Nr XXXV/318/2014  
Rady Powiatu Krośnieńskiego  
z dnia 27 marca 2014 roku

W dniu 4 grudnia 2013 roku Członek Zarządu Województwa Lubuskiego zwrócił się w trybie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013r, poz. 595) w związku z art. 30 § 1 pkt 2 Kodeksu Pracy, do Rady Powiatu Krośnieńskiego z wnioskiem o wyrażenie zgody na rozwiązanie umowy o pracę z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia Radnemu Powiatu Krośnieńskiego, Panu Januszowi Marciniakowi zatrudnionemu w Lubuskim Zarządzie Melioracji i Urządzeń Wodnych w Zielonej Górze na stanowisku Dyrektora.

W uzasadnieniu niniejszego wniosku wskazano, iż podstawą wypowiedzenia umowy o pracę była utrata zaufania Zarządu Województwa Lubuskiego do Dyrektora LZMiUW w Zielonej Górze w związku z jego działaniami oraz brakiem należytego nadzoru nad działalnością tej jednostki.

Rada Powiatu nie wyraziła zgody na rozwiązanie umowy o pracę z radnym Januszem Marciniakiem uznając, na podstawie jego wyjaśnień, argumentację zawartą we wniosku pracodawcy za nieuzasadnioną z przyczyn niżej wskazanych.

I. W zakresie zarzutu wstrzymania inwestycji związanych z ochroną przeciwpowodziową miasta Słubice, a w szczególności z budową wału okrężnego i dodatkowego wału w samym mieście.

Radny wbrew twierdzeniom pracodawcy nie wstrzymał wyżej wskazanej inwestycji. „Wstrzymanie inwestycji nastąpiło nie poprzez działanie (zaniechanie) radnego, ale w formie prawem przewidzianym, tj. postanowienia organu prowadzącego stosowne postanowienie (Wojewody Lubuskiego), o zwieszeniu postępowania. Natomiast wniosek o zawieszenie postępowania był uzasadniony wątpliwościami prawnymi co do procesu realizacji inwestycji, a w szczególności kosztów poniesionych przez samorząd w związku z jego realizacją. Należy również podkreślić, iż niniejsze wątpliwości były podzielone przez jego bezpośredniego przełożonego członka Zarządu Województwa Lubuskiego Stanisława Tomczyszyna.

II. W zakresie zarzutu wprowadzania w błąd opinii publicznej przez stwierdzenie w wywiadzie radiowym, że winę za wstrzymanie inwestycji przeciwpowodziowej w Słubicach ponosi Zarząd Województwa.

Radny w żadnym wywiadzie ani radiowym, ani prasowym nie obarczył nikogo winą za zaistniałą sytuację. Wskazywał jedynie mając na uwadze racjonalność wydatkowania środków finansowych Województwa Lubuskiego, na kwestie finansowania odszkodowań za nieruchomości zajęte na niniejszą inwestycję.

III. W zakresie niedostatecznego przygotowania przez radnego zabezpieczenia przeciwpowodziowego dzielnicy Śródmieście w Gorzowie Wielkopolskim poprzez nie dostarczenie wymaganej decyzji środowiskowej.

Należy stwierdzić, iż zarzut ten jest oczywiście nieuzasadniony, albowiem nigdy nie była planowana inwestycja zabezpieczenia przeciwpowodziowego dzielnicy Śródmieście w Gorzowie Wlkp. Obszar ten nie jest objęty zagrożeniem powodziowym, nie znajduje się ani na mapach zagrożenia powodziowego, ani na mapach ryzyka powodziowego.

Jedyną inwestycją, którą mógłby mieć na myśli pracodawca była inwestycja odtworzenia koryta rzeki Kłodawka, która jednak miała na celu zapobieganie lokalnym podtopieniom, nie zaś zabezpieczeniu przeciwpowodziowemu dzielnicy Gorzowa Wielkopolskiego.

Natomiast w zakresie braku wymaganej decyzji środowiskowej stwierdzić należy, że radny działał prawidłowo i zgodnie z prawem. Pierwotnie inwestycja ta miała być finansowana wyłącznie ze środków krajowych i w takiej sytuacji nie istniał wymóg uzyskania decyzji środowiskowej, ponieważ zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko inwestycja ta nie zaliczała się do takich przedsięwzięć. Jednakże już po zgromadzeniu dokumentacji wynikała konieczność finansowania tej inwestycji z Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. Zgodnie zaś z jego wymogami konieczne stało się uzyskanie decyzji środowiskowej.

IV. W zakresie stwierdzonych w trakcie kontroli nieprawidłowości w funkcjonowaniu LZMiUW w Zielonej Górze.

Odnosnie zarzutu naruszenia przepisów ustawy o pracownikach samorządowych w zakresie konkursów na stanowiska urzędnicze stwierdzono, iż okoliczność powierzenia pracownikowi obowiązków starszej księgowej bez zachowania procedury konkursowej wynikała z podjęcia przez tegoż pracownika nagłej decyzji o przejściu na emeryturę oraz z problemem wyłonienia odpowiedniego kandydata na to stanowisko, mając na uwadze konieczność wykonywania bieżących określonych zadań przez jednostkę. Należy również podkreślić, iż osoba ta w wyniku. Później przeprowadzonego naboru (konkursu) została w tym trybie zatrudniona w jednostce kierowanej przez radnego.

Odnosnie wypłacenia pracownikowi zaniżonego wynagrodzenia za pracę stwierdzono, że uchybienie to zostało naprawione ugodą zawartą z pracownikiem, w której naprawiono ten błąd.

Odnosnie domniemanych błędów odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych stwierdzono, iż różnica w odpisie wynika z odmiennej interpretacji przepisów regulujących tą materię dokonywanej przez pracodawcę i radnego.

Odnosnie zarzutów naruszenia ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz dzielenia zamówienia na części stwierdzono co następuje. Zgodnie z regulaminem organizacyjnym LZMiUW w Zielonej Górze nadzór merytoryczny nad właściwym przygotowaniem postępowań o udzielenie zamówienia publicznego należy do obowiązków zastępcy dyrektora ds. eksploatacji i dyrektora oddziału w Gorzowie Wielkopolskim. Podwładni radnego działali w ramach powierzonych im regulaminem organizacyjnym kompetencji.

Występują tutaj również dwie istotne okoliczności. Po pierwsze w LZMiUW, pomimo corocznego zwiększania zadań inwestycyjnych jest wyodrębnione tylko jedno stanowisko ds. zamówień publicznych, co wynika z ograniczonych możliwości finansowych kierowanej przez niego jednostki. Radny wielokrotnie sygnalizował ten problem swojemu pracodawcy wnioskując o zwiększenie środków finansowych na ten cel. Jednakże bez skutku.

Po wtóre należy podkreślić, iż w niniejszych sprawach w każdym przypadku występował czynnik obiektywny niemożności przeprowadzenia jednej procedury, ze względu na brak możliwości przewidzenia i zaplanowania z góry zamówień.

Należy podkreślić, iż większość z zarzutów wynikających z kontroli są to uchybienia drobne, incydentalne i nie wpływające na prawidłowe funkcjonowanie kierowanej przez radnego jednostki.

V. W zakresie zarzutów związanych z nieprawidłową realizacją planu finansowego na rok 2013.

Należy stwierdzić, iż radny przedkładał swojemu pracodawcy kwartalne i półroczne sprawozdania z realizacji tegoż planu i przyczynach takich a nie innych wydatków.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Rada Powiatu Krośnieńskiego stwierdza, iż pracodawca radnego Janusza Marciniaka w swoim wniosku o wyrażenie zgody na rozwiązanie z nim umowy o pracę nie wykazał zdaniem rady, przesłanek przemawiających za rzeczywistym brakiem zaangażowania radnego w wypełnianie obowiązków pracowniczych.

